

HALFVASTEN KAVALKADE

1902

Wisschers Gedicht

— 1 —

Wij Visschers, echte Heystenaren,
Zijn opgetreden in den Stoet
Om Ued. allen te verklaren
Dat dit ons veel genoegen doet

— 2 —

Vele jaren zijn vervlogen
Toen wij nog in volle vrijheid
Als de meeuwen die kwamen gevlogen
Onzen stiel. daden. met vlijt

— 3 —

Onze Nijverheid konden wij uitoefenen
Geene belemmering van dijk kwam ons beproe-
En met vreugde konden wij ten alle kant [ven
Onze schuitjes sturen aan 't land

— 4 —

Na door alle slach van dijken,
Is 't met ons geheel anders gesteld
Wij zijn nu verplicht na een haven te kijken
Of zoo niet worden wij voor goed geveld

— 5 —

't geen wij willen bekomen is eene kleinigheid,
Een schuilhaven die wij kunnen bevaren
Opdat wij in volle gerustheid,
Onze schuitjes mochten bewaren

— 6 —

Dat eenieder zich hier kome nederzetten
Om te verdienen zijn brood,
Wij zullen 't hen niet beletten
Maar men moet ons helpen uit nood.

— 7 —

Ingezetenen en beste neringdoenders,
Moest de Visscherij van hier vertrekken
Gij zoudt het bekennen in uwe magazijnen
En met spijt Heyst zien verkwijnen.

— 8 —

Mochte men toch nooit Heyst vergelijken
Aan Walckerens Steedje Veeren,
Waar de visschers naar Amerika moesten uitwij-
Uit vrees er te moeten creveeren. [ken
En na den ondergang der Visscherij
Kwam er de beurt der Burgerij
En een bewijs van Veerensval
Groeit mos en gras er overal.

— 9 —

Zoo Visschers en andere brave lieden van Heyst
Laat ons samen de schuilhaven vragen,
Niemand heeft van ons te klagen ;
De duiten die wij van Noorden de duinen winnen
Komen toch in uwe zakjes binnen.

— 10 —

Zoo zullen wij leven in broederschap,
Visschers en Burgers bij iederen stap.
Daarom weze vandaag den stoet
Van onze vrienden wel begroet !

— 11 —

Welkom vreemde toeschouwers
Die zich hier komen vergasten,
Met den stoet van Halfvasten ;
Draagt ons mede in uwe gedachten
Opdat de haven niet zoude vernachten
En nog min moeten versmachten.

Frans De Groote.

Druk. Alfred TYTGAT, Duinenstraat, Heyst